

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sancti Bonaventvræ Episcopi Cardinalis Albanensis,
Seraph. Doctoris Ecclesiæ, Speculum Disciplinæ, Et
Profectus Religiosorum: Libelli ad pietatem vtilissimi**

**Bernardus <de Bessa>
Bonaventura <Heiliger>**

Antverpiæ, 1591

De tribus modis orandi. Cap. LX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53148](#)

De tribus modis orandi.

C A P . L X .

modus vo-
calis.

ORANDI tres sunt modi. Vnus vocalis, oper verba composita & vñtrata: sicut cùm psalmos, hymnos, collectas, & alias orationes vel laudes compositas, ad excitandam devotionem vel soluendum debitum recitamus. Triplex autem est attentio. Una superficialis tantum: ut scilicet attendat quid dicat, quem psalmum interim dicat, vel quam antiphonam vel orationem. Fructus attentionis huius est, quod non cogitur repetere cùm sciatur se dixisse. Pro labore etiam corporis, quem bona intentione Deo orando obtrulit, quo se cogit seruire Deo, mercedem qualemcumque merito expectabit. Alia attentio est literalis, quia homo sensum literalem tantummodo attinet, quid exterioris verba sonent. Hæc dat fructum, cùm aliquid sonat in superficie devoutum, ut ibi: Misericordie mei Deus, &c. & in similibus locis, vbi etiam ab illiteratis si tantum verba intellegent, aliqua deuotio caperetur. Sed illis verbis pertransitis, vbi intellectus muratur verborum, & deuotio refrigerescit. Qualis enim deuotio haberetur ex literali sensu in istis verbis: Qui emittis fontes in conuallibus, &c. que tamen omnia ibi scripta sunt iuxta sensum spiritualem. Tertia attentio est intellectualis, quando ex verbis psalmodiæ queritur sensus spiritualis: ut cùm historia exitus filiorum Israël ex Aegypto, & plagarum Aegypti referatur ad spiritualem nostram erceptionem de peccato vel seculo, vel ad peccatorum submersiōnem in flutibus compunctionis, & dæmonum cruciatus, & multa alia. In tali attentione est maximus fructus: quia & erudit animam per spiritum.

spiritualem intelligentiam, & afficit eam per deuotionis affectum: & iste præcipuus est orationis fructus. Secundus modus orandi est saeppe efficacior per verba proprio affectu formata: ut cū Deo familiariter cōfabulatur verbis suis, vel etiam vtitur verbis alterius affectu etiū suo consonantibus, quasi coram Deo præsente cor suum effundens, vel necessitates suas conquerens, vel peccata confitens & misericordiam postulās: gratiam petens, & auxilium implorans contra tentationum pericula & tribulationum grauamina vel quascunque suas vel suorum necessitates. Hic modus orādi magis requirit oportunitatem solitudinis vel silentij circa sc̄ & otij & quietis, quo pleniū & securius se in Deum effundat affectus. Maior etiam in eo labor est capiti & corpori: ideo nō potest ita frequēs esse vel durabilis, sicut prior in prima & secunda attentionis specie, maxime debilibus corpore: & aliqui indiscretē eam frequentantes destructi sunt. Vnde tales saep & breviter sic orent & leuiter, vt ex frequentia à Dei familiaritate non elongentur, & ex breuitate & leuitate non destruantur.

De diuersis affectibus & imaginationibus diuersarum personarum in orante, & in eo quem orat.

CAP. LXI.

Secundūm autē diuersas causas, hic modus diuersarum personarum format affectus, & voces in orante, & diuersarum personarum imaginationes in eo quem orat. Aliquando enim homo personam rei assumit, coram Deo iudice astans cum tremore, & dicēs Deo: Noli me cōdemnare. Item, Non intres in iudicium 10.10.8
Psal. 142.2

X S CUM